

vi momento adiens excurrere; quod si Cæsareana classis in ea maria se conferat, prælio decerneret. Interea Galliæ Rex, qui, uti diximus, ea, quæ in Neapolitano regno possidebat, conditionibus pacis Cæsari restituere debebat; idemque ut Veneti facerent, enixurum pollicitus fuerat; per suos oratores a Senatu petebat, ut quamprimum oppida, quæ in ea provincia Reipublicæ parebant, quemadmodum Cameraci convenerat, Imperatori traderet. Ea de re præterquam quod Coniacensi foedere cautum esset, id loco summæ gratiæ ab ea Republica impetraturum, cui ipse, prioresque Reges summa benevolentia difficillimis temporibus adfuerant: nulla alia ratione filios in spem regni enutritos recipere a Cæsare posse. Senatus decreto responsum datur: eadem mente erga Regem Rempublicam esse; nullis fortunæ casibus ab ea se amicitia, quam summo studio maiores illius coluerant, avelli passuram; optasse suis rebus quoque Cameracensi pace consultum fuisse, atque cum reliquis principibus concordia rationes initas: ceterum quod ad Apuliæ loca attinet, Coniacensibus pactioibus neutiquam cogi, cum illis cautum esset, de pace, Republica non adsentiente, minime agere Regem oportere; quod modo efficere nequeat, pro sua in Regem voluntate magis opportune facturam, cum duorum mensium spatium ad tradendos Regi filios statutum esset: interim sperare aliquas cum Cæsare pacis conditiones iniri posse. Hac re cognita, maris Præfectum in Italiam Rex mittere decrevit, ut ad pacem cum Venetis, aliisque principibus Cæsarem hortaretur; Rentioque Ceriti mandaverat, ut quæcumque in Neapolitanorum finibus in potestate Regis Gallorum essent, ex foedere Cæsari restituerentur; idemque, ut Veneti nagistratus efficerent, nitetur, qui prius de Senatus voluntate certiores facti abnuerant: Patrumque infederat animis, potius omnia experiri, quam ut Insubribus Cæsarem potiri paterentur. Quocirca sociali foedere soluto, recens cum Francisco Sfortia ineunt, ne sibi desit, hortantur; omnem operam, studium, vires adhibituros; nullis periculis, sumptibusque, ne avito imperio spoliatur, parituros. Interea quo tandem Cæsaris in Italiam adventus, exercitus terra, marique conquiriti tenderent, cuncti non modo Principes, sed etiam populi spectabant: hinc magnum immi-

nere

1529

*Franciscus
Rex a Sena-
tupetie, ut
urbes Nea-
politani re-
gni Cæsari
tradat.*

*Senatus re-
sponsum.*

*Urbes Nea-
politani re-
gni a Gallis
Cæsareanis
restitutæ.
Veneti cum
Sfortia no-
vum fœdus
ineunt.*